

A KISVENDÉGLŐS

(VOLT SZEMLE.)

A MAGYARORSZÁGI KISVENDÉGLŐSÖK ÉS KORCSMÁROSOK IPARTÁRSULATÁNAK
HIVATALOS KÖZLÖNYE ÉS A PINCZÉREK SZAKLAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:	
Egész évre	12 korona
Fél évre	6 "
Negyed évre	3 "
Egyes példány ára 24 fillér.	

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS
NIKHÁZY GÉZA.

Megjelenik minden csütörtökön.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapesten, VIII., Rákóczy-tér 4. sz.

**A kisvendéglősök legközelebbi összejövetele Uncsofszky Gyula kartársunknál, IX. Remete-
utca 5. sz., e hó 20-án d. u. 4 órakor tartatik meg. Ott legyünk mindnyájan!**

Az adó.

Egy idő óta a vendéglősipar szomorú helyzetbe jutott. Mig a többi iparág az általános gazdasági pangáshoz mérten csak részben érezte a rossz időt, addig a vendéglősök helyzete a legveszedelmesebb révbé jutott.

Az iparunknál tapasztalható szomorú helyzetet több féleképpen lehet megmagyarázni. Az általános gazdasági pangás, mely már tizedek óta ütötte fel rémes fejét, részben érthetővé teszi a vendéglősök mostoha helyzetét is. Mert — mint egy ismert hazai politikusunk mondta nemrégiben — gazdasági politikánk ferdesége és rendezetlensége folytán züllesztésnek kell, hogy induljon úgy az ipar, mint a kereskedelem, mert ha az ipar, a földmivelés és a kereskedelem összekötő kapcsa meglazul, lehetetlen a megmentésre gondolni. Egy rossz ember százat elront, egy rohadt almától ezer is megrohad.

Valóban így lehet részben megfejtetni helyzetünk érthetetlen pangását. Így, mert az magától értetődik, ha az ipar vagy a földmivelés hanyatlak, az e két kasztban levők pénzforgalma is megcsappan. A földmives az iparost, az iparos a kereskedőt tartja fenn. Az egyik pangása a másik halálát jelenti

Gazdasági szempontból kiindulva, ez nagyon is helyes logika. Ámde a gazdasági pangás még nem halál,

mely ellen nincs orvosság. Van s ez az adó leszállítása. Ez mentheti meg hazánkat egyedül a gazdasági pangás későbbi veszélyétől.

A földmives osztály nyomorog. A föld hiába termékeny, nem elegendő a megélhetésre, mert a haszon nagy részét a kincstár szedi el. Rendezetlen az adó-ügy. Törvényhozásilag kellene kimondani a létminimum adómentesítését és a földadó leszállítását. Így volna képes a földmivesosztály fönntartani az ipart. Az iparosoknak és kereskedőknek is engedményeket kellene adni, a mi által viszont a földmivelés virágozhatna.

Az iparosok, köztük mi, vendéglősök is horribilis összegű adót fizetünk. Forgalmunkhoz képest oly nagy illetékeket kell eszközölnünk, hogy szinte csodálatos iparunk eddigi, még nem egészen a tönk szélén való állása.

Az illetékek kiszabása ezideig érthetetlenül méltánytalan volt. Az illetékek kiszabását a törvényhozás irányozta elő s a pénzügyminiszter hajtja be. De hogy miként és mi módon szabja meg az illetékeket, azt hét észszel se tudjuk felfogni. 700.000 korona többletet fizettünk az államháztartás javára a legutóbbi években.

Kétszázezer korona egy iparágnál életet és halált jelenthet. Különösen a vendéglősiparnál, hol száz meg száz baj ássa alá a megélhetés és a boldogulás fundamentumát.

Az italmérési illetékek helytelen kiszabása nagy mérvben okozója iparunk hanyatlásának. Különösen a kisvendéglősök az áldozatai ennek, kik kis forgalmukhoz képest annyit kötelesek fizetni, mint a többi nagy forgalommal bíró vendéglősök. Ezt pedig vajmi kevesen eszközölhetik s a gyakori bukás, végrehajtás és az általános pangás csupán ennek tulajdonítható.

Az italmérési illetékek kiszabása ezideig hivatalból eszközöltetett. Ez helytelenség és így esik meg a méltánytalanság sokakkal. Hogy tudják ezt hivatalból intézni? Nem értjük. Az a hivatalnok pipafüst mellett hangulatához képest szabja meg az egyesek illetékét. A rossz hangulat vagy tán az egyes vendéglős iránt érzett gyűlölet vagy jó barátság nem diktálhat méltányosan. És, hogy mi fizessük meg a hangulat árát, ezt senki se követelheti.

Az italmérési illetékek kiszabására küldjön ki egy pártatlan bizottságot a pénzügyminiszter. E bizottság azután ne hivatalból, hanem személyes tapasztalatok és meggyőződés után vesse ki az illetéket.

Az eddigi ferdeségeket, melyek sötét nyomokat hagytak iparunkon, csak így lesz lehetséges kiigazítani és százak, ezrek megélhetését és boldogulását biztosítani s általában a vendéglői ipart a biztos züllesztől, pangástól megmenteni csak így lehetséges.

**Vendéglősök figyelmébe! MULDINI TESTVÉREK Porcellán gyári telepe
Budapesten, Károly-körut 9. szám. I. udvar.**

Árjegyzék kívánatra bérmentve.

Kérő szavak.

Mult számunk „A mi gárdánk“ cz. cikkében megírtuk, hogy közösen, egyetértve lehet csak célt érni. Akiknek erejével, közreműködésével ezideig kivívtuk kívánalmaink egy részét, közöltük is neveiket, de hozzá fűztük egyuttal, hogy még nagy dolgok vannak hátra, a melyeket szintén csak egyesülve érhetünk el.

Sajnos azonban, sűrű kérő szavunk a vendéglősök egy részénél mindig csak pusztában elhangzó szó volt idáig. Ezek az ugynevezett „megelégedettek.“ Most is csak ezekhez szólunk, ezekhez intézzük kérő szavunkat. Különös, hogy kérnünk kell őket a saját javuk, érdekük kivívására. De megteszszük, mert szükségünk van erejükre, hogy általános győzelmet arassunk az általánosságnak.

A helyes utat, a melyen haladni kell, megmutassuk. Akik ezen az uton haladtak, tapasztalhatták, hogy ez az az ugynevezett arany középut, melyen mindenki elérheti célját. Akik azonban ezen ut kikerülésével a többieket is megtevesztik, halálos bünt követnek el, mely bűn az összeség hátrányára rovdik fel.

Csodálkozunk, de még inkább sajnálkozunk e bűnösök fölött, akik sem a saját, sem az összeség érdekét tekintetbe nem véve, a nembánomság és a restség tunya ágyában fétrengek napok és évek óta.

De most már nyissák ki szemeiket, ébredjenek fel lethargiájukból és lépjenek a sorompóba.

Nézz-nek körül, milyen helyzet és milyen viszony van iparunk körében? Anyagi és erkölcsi pusztulás fenyeget mindannyiunkat. A kartell, az álló borozók, a konkurrenzia, a tisztességtelen verseny, az adó és a rendezetben, zilált viszony már-már a tönk szélére juttatja iparunkat.

Ezek ellen kell küzdeni — együttesen. De együttesen, mert másképp hiába való minden fáradságunk.

Csak együttesen érhetünk célt. Több ész, több kéz többre képes, mint egy. Csata is csak hadsereggel nyerhető. Összeállva, egyesülve, lehetetlen, hogy teljes győzelmet ne arassunk. A vezérek, „A kisvendéglős“ és az Ipartársulat érti a módját, csinját-binját, hogy mikép győzhetünk teljes és tisztas diadalt.

Vendéglősök! Kartársak! TömörüljeteK a vezérek zászlója alá a ti és az összeség érdekében. Egy mindnyájunkért, mindnyáján egyért! — ez legyen jelszavunk. Ezt fogadjátok meg és ezt tartsátok meg.

A „Kisvendéglős“ eddigi működése és vezérszerepe nem dicsekvésből, de tapasztalásból mondjuk — csak előmozdította mozgalmunkat és e nélkül bizony sok év múlva sem juthattunk volna a legesekélyebb győzelemre. Igazságos és pártatlan volt mindig. Az is marad. Vannak azonban sokan olyanok, kiknek nincs inyére lapunk — de se baj!

Ezek nem is közénk valók.

Ezek vagy vakok, vagy süketek, kik nem látnak és nem hallanak.

Ezek vagy tévelygők, vagy megfizetett

salakok, a kiket ki kell ebrudalni körünkéből.

A „Kisvendéglős“ programja egy pontban van összefoglalva: igazság! És ennek érdekében kiméletlen harcot, tüzes csatát kész kezdeni bármikor. És vajjon, ki nem volna barátja az igazságnak? Minden igazságos ember. Tehát minden igazságszerető ember támogassa és terjeszsze lapunkat.

Az ipartársulat a kisemberek védőbástyája. Biztos helyre menekül, a ki ide kerül. Anyagi érdekünk, létünk és boldogságunk biztos győzelmét várhatjuk innen. És ki ne szeretné a saját létét, boldogságát és jövőjét biztosítani? Minden okosan gondolkodó ember. Tehát minden okosan gondolkodó ember iratkozzék be az ipartársulatba!

Ezek a mi kérő szavaink. Fogadjátok meg, ti, kik eddig tévelyegtetek, fogadjátok meg, míg nincs késő. De ha saját tunyaságtok folytán baj lesz, magatokra vessetek.

TömörüljeteK, egyesüljeteK!

Állam és alkoholizmus.

— Megjegyzés a „K. M.“ cikkére. —

A „Keresztény Mértékletesség“ című lapnak mult számunkban közölt cikke legnagyobb részét egyetért a mi nézetünkkel, de egyes tuzásba menő fejtegetései, mint például a vasár- és ünnepnap szünet sürgetése kissé megdölgdolatlan logizálás.

„A munkásnépnek, mint mindenkinek templomra van szüksége s más napokon lelki szükségleteit nem elégítheti ki.“ Ebből a szempontból indul ki t. Ipartársunk, hogy megokolja a vasárnapi és ünnepi koresmaszünet fontosságát.

Nem ócsároljuk vallásosságát, sőt a templomot mi is annyira becsüljük, mint bárki más. Hanem hogy e miatt zárjuk be üzletünket, ezt senki sem kívánhatja.

Ha már t. Ipartársunk a munkásokat hozta fel példának, mi is ezt cselekeszszük. A munkásnép egész héten dolgozik s vajmi ritkán tér be egy-egy pohár borra egy ivóba. Nem, mert először örül, ha hazaér, hogy kipihenhesse napi fátadalmait, másodsor azért, mert nincs pénze.

Koresmába csak egy napon, vasárnap mehet. Hát most vasárnap zárjuk be üzletünket, a mikor egy egész heti fátadság után csak egy pár garast vettünk be? Hiszen akkor egymásután tönkremennénk.

De hát ha be is zárnök, vajjon a templom tömötebb lenne? Oh, dehogya. Akinek lelkében él a hit, azt száz ördög se tudja visszatartani a templomból. A ki pedig lelki vigaszt a poharából szokta meríteni, az előtt bezárhatjuk a koresmát és mégis iszik a „krájlzerejben“. Igen itt, mert ez nyitva van és méri a szeszit.

Teljesen nyugodt lehet t. Ipartársunk, a koresma nem rontja el a hiveket és nem vonja őket vissza a templomtól. Nem, mert a ki — mint már mondám — vallásos, az betér az Isten házába, a ki pedig nem, az nem a koresma neveltje, annak lelkét más léggörök rontják meg.

Mostanság a vendéglők már nem a bűn és a romlottság fészke. A vendéglősök is halad-

nak a korral, azzal a korral, mely az idealizmussal és civilizációval jár.

A többi fejtegetésért csak köszönetet és hálát mondhatunk. Szerkesztő.

Borértékesítésünk.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület szőlészeti és borászati bizottsága mult hó 23-án érdekes ülést tartott *Bernáth Béla* orsz. képviselő elnöklete alatt. Az ülésen résztvettek; gróf *Dessewffy Aurél*, gróf *Zselénszky Róbert*, *Bujánovics Sándor*, *Hammersberg Jenő*, dr. *Herczegh Mihály*, *Forster Géza*, *Rubinek Gyula*, dr. *Szetőgyi Gyula*, dr. *Koritsánszky János*, *Koppély Géza*, *Szilassy Zoltán*, *Szvita Mihály*, *Buday Barna* és mások.

A napirend során *Fedák István* terjesztett elő határozati javaslatot a törkölybor forgalombahozatala tárgyában teendő intézkedések ügyében. Előadó a borértékesítési viszonyok rosszabbodását az olasz bor beözönlésén kívül abban látja, hogy a törköly mint melléktermés feldolgozva, nagy mértékben hozatik forgalomba, mit természetes borhatározati javaslatában kimondani kéri, hogy az egyesület irjon fel a földmívelésügyi miniszterhez, hogy törkölybor készítés a házi szükségletre szánt mennyiségen felül senkinek ne engedtessek meg s forgalombahozatalát törvényhozási uton tiltsák be; kimondani kérte továbbá, hogy a törköly és gyümölcsefre szeszszé való feldolgozására méltányos adótétel szerinti általányozás állapittassék.

A javaslat fölött megindult vitában elsőnek *Hammersberg Jenő* szólalt fel, aki me-revnek tartja a javaslat első részét, mert az kizárná, hogy a termelő a másodtermést a munkások ellátására földolgozhassa.

Gr. *Dessewffy Aurél* szintén e véleményét fejezte ki. A javaslati határozathoz szóltak még: *Koppély*, *Forster*, *Szilágyi*, *Zselénszky* gróf, *Bernáth*, *Rubinek*, kiknek véleményei és módosításai után a bizottság határozatilag kimondta:

I. Hogy irjon fel az Országos Magyar Gazdasági Egyesület igazgatóválasztmány-a a földmívelésügyi miniszter urhoz, hogy a törkölybor forgalombahozatala törvényhozási uton tiltassék el, a törkölybornak szeszszé és konyakká való feldolgozásán kívül.

II. Eszközölje ki a földmívelésügyi miniszter ur, hogy a törkölynek és gyümölcsefrenek szeszszé való feldolgozása után méltányos adótétel szerinti általányozás állapittassék meg a szőlősgazdák szőlőtörkölyének, borseprő és gyümölcsefrejének szeszszé való kiégetésénél.

III. Utasítsa a kerületi szőlészeti és borászati felügyelőket a bortermelési és borforgalmi viszonyok állandó figyelemmelkísérésére és akár jönnek a bortörvénybe ütözö visszaélések tudomására, akár nem, évenként legalább egyszer felhívják az elsőfoku hatóságot és borellenőrző bizottságot, a boreladással

és kiméréssel foglalkozó kereskedők pincéinek, raktárainak jelenlétükben való megvizsgálására. Természetesen a kihágási eljárás megindítására is fel legyennek jogosítva.

IV. Kérje meg az Országos Magyar Gazdasági Egyesület igazgatóválasztmány a földmivelésügyi minisztert, hogy a vámtarifa borvámteleteit minél magasabbra állapítsa meg, az olasz borvámot a legmagasabbra emelje, az osztrák bortörvény hozatalát megsürgesse, az oroszországi vám leszállítására közreműködjék, a konyak hamisítását tiltó törvényt megalkossa és kiváló borvidékekre zárvonalak alkalmazásával a bor-behozatalt betiltassa, a házi szükségletre szánt bormennyiség behozatalán kívül.

A magyar borok külföldön való értékesítésének előmozdítása érdekében a bizottság következő határozati javaslatokat hozta:

1. Irjon fel az O. M. G. E. igazgatóválasztmány a földmivelésügyi miniszter urhoz, először: hogy minden borvidék figyelembévitelével borainkat szakközgeivel évről-évre rendszeresen vizsgálta meg.

2. Utasítsa szakközgeit, magánvegyészeit és gazdasági attasséit, hogy a külföldi lapokban a magyar borok hírnevét rontó közleményeket figyelemmel kísérjék és azokra minden egyes esetben magyar bortermelés érdekében tiltakozó szavukat felemléjék.

3. Tanulmányoztassa szakközgeivel és intézeteivel a könnyebb és olcsóbb borokból a németországi igényeknek megfelelő olcsóbb édes borok készitési módját és adja tudomására a termelő közönségnek, hogy kifizeti-e magát ez az eljárás és lehet-e számitani biztos értékesitési piacokra.

4. Kiváló borainknak külföldi értékesitése érdekében állitasson fel magyar állami borkimérőket és mintaraktárakat.

5. A borkezelő és borértékesitési szövetkezetek létesitésének kérdését és az ingó jelzalog-ügy rendszeresitésének kérdését sürgesse meg.

Kiváncsian várjuk, mi eredménye lesz az O. M. G. E. ezen legujabb akciójának. Mindenesetre kívánatos, hogy ne hiába való legyen az egyesület lépése, mert bizony égető szükségünk van a borértékesités rendezésére, melynek eddigi rendezetlensége nagy hátrányára volt a bortermelőknél, a közönségnek, de legjobban a vendéglősöknek.

Hogy mulattak hajdan.

Irta: Gróf Vay Sándor.

Brunnetier irt valamit a tudomány csődjéről, de ugylátszik nálunk már a mulatás csődje is bekövetkezett.

Zárva maradnak az idén a vigadó kapui. Apró tánczestélyekké zsugorodtak össze a hajdani híres jogász-, medikus- meg technikus-bálok.

Igaz, hogy elmúlt ködös századokban

sem igen tudtak az elitbálokról, de azért a legősibb időkben is szeretett okalmóddal mulatni a magyar. És ha más nemzeteknek talán vigabb czéczóiról is olvasunk, a magyar mulatságok diszben és fényben mindig előljártak.

Még dédanyáink, nagyanyáink idejében is egészen másforma volt a bálozás divatja, mint napjainkban. Nevezetes, hogy még a mult század elején sem tartattak belépődíjas bálok. Fiatal, előkelő urak összeálltak tizen-huszan, kibéreltek egy díszesebb táncztermet, amelyet szálának neveztek és az ismerős családokhoz elküldték még a meghívókat. Nobelbal-nak hívták az ilyen mulatságokat és a gavallérok nagy, vastag viaszgyertyák fénye mellett tánczolták. Az alsóbb rangu emberek vagy a vidéki nemesség báljain csak faggyu járta, amelyet kénbe mártogatott madzaggal gyujtottak meg a hajduk.

Belépődíjas, vagyis Zahlbal-okat a XVIII. század végén híreseket adott Debreczenben Fáy Ágnes, egy szathmármegyei református papnak özvegségre jutott felesége. Ez az élelmes asszonyosság kibérelte Debreczen város egyik kávéházát és itt, a debreczeni híres vásárok idején tartotta báljait. Láttam is egy ilyen százesztendősnél régibb meghívót, amelyen, alig tennyérni papirosra írva áll: „A' most folyó 1790-ik esztendőben, julius hónapnak 8-ik napján a' Fáy Ágnes kávéházánál Zahl-Bál fog tartatni. Kezdődik estveli 8 órakor. A Bemenetel ára 30 kr.“

Pesten is vig farsangok estek valaha. Vizkereszt napján kezdették meg hivatalos funkciójukat a bálrendező s működtek hamvazó szerdái. Vizkereszt alkonyán vidám valcer-áriákat dudoltak a lányok és az utolsó öltéseket csináltak túllón, tarlatánon. Mert akkoriban még maguk varrták a lányok a báli toilettejeiket és csak a nagyon gazdag és előkelő hölgyeknek szállított ruhát Weissenfelsné, a híres divatos viseletárosné.

A harminczas években divatos táncztermek voltak a „Hét választók“-hoz czimzett szála — a hasonnevű vendégfogadóban, — valamint a „Fehér Hajó“ szálaja is, amelyet egy Mayer nevezetű vendéglős bérelt. A budai redut nagyon divatozott s az országház terme rendszeren zsúfolásig megtelt mulatókkal. Pedig akkor sok veszedelemmel járt az átkelés s egykori bálozó 1834. január 30-iki kelettel így ír róla: „— — süvöltve dult az éjszakai szél, mikor yégre révészladikunk megtelve a budai bálba menő pestiekkal, recsegve megindult s azonnal küzdő habok laptájává lón. A metsző szél ellen felleghajtóinkba burkolva magunkat, szivszakadva vágyódtunk ki a partra“.

De mégis csak átjutottak s aztán olvasuk, milyen fényt lövelt az országház és „a nagy lépcsőkön vörös hajtókás gránátosok állottak őrt“, továbbá, hogy a terem telve volt „krisztinavárosi sugár szőke és ráczvárosi tömött barna szépekkal“, a kik Lanner keringői mellett „vigan csosszantak a felszappanozott padlón...“

Az 1835-iki asszonyi egyesület bálja

egyike volt a régi pesti farsangok egyik legnevezetesebb multságainak. Ugyancsak évekig beszéltek a „magányos uraságok báljáról, a melyre a rendezőség meghívta a bécsi híres karmestert, Lanner Józsefet, a ki egész zenekarával lejött s itt játszotta el először a Dampf-Walzer-t. Lannert ekkor rendkívül ünnepeleék, tiszteletére verseket nyomattak s ezt szorták a tánczolók közé. Akkoriban többnyire a walzer meg az ügető tánczok jártak. A csárdást csak évtizedek mulva vették föl a tánczrendekbe. Mint egy 1834-iki báli tudósításból olvasuk: „Bunkó János nótáival kezdtek meg a multságot, de magyar tánczot senki sem tánczolt.“ Divatozott egyes bálokon, hogy Raststund alatt egy magyar ruhás ifju toborzót jár. A harminczas évek egyik legjelesebb ilyen szóló tánczosának Kostyál Dánielt említik régi följegyzések.

A régi farsangok piéce de resistencze-jai a bécsi junger Herren bálok mintájára rendezett urak bálja volt, melyet az ifju főrendek, részvényekre adtak. Nemzeti nyelven nyomatták a meghívót — 1834 — gróf Apponyi György, Károly és Gyula, Almássy Móricz, Károlyi György, Teleki László, Wenckheim Béla s „még számos nagyreményü ifju férfiú.“ Ezekből a bálokból fejlődtek később a híres Európa-bálok. Ezek még a hatvanas évek végén is belépti díj nélkül tartattak s a gavallérok, Almássy Kálmán gróf, Cyiráky János gróf, Bossányi István, Bottka Béla és Géza, Jankovich Aladár stb. még a souper költségeit is fedezték. Ezek a bálok csodálatosan széq leányokról híresekké váltak. A Karacsay grófnő, Kende Polin, a szépek legszebbje — Fáy Karola s még számosan világszerzte híres szépségek voltak.

Egész farsang alatt is vig élet uralkodott, a szalonokban s egész más tonus. Akkor az idegen elemek által annyira portált jour-nak hire-hamva sem volt. Este frakkot, öltöttek az urak, elmentek a Nemzeti Színházba, azután pedig, ha nem tartottak valahol bált, akkor színház után hol egyik, hol másik szalonban adtak theát, ami után éjjelig beszélgettek, esetleg zongoráztak, aztán elszéledt a társaság.

Az 1839-iki farsang nevezetes maradt, mert igen sok bálban és főúri estélyen részt vett akkor István főherczeg — a palatinus fiaii. Így megjelent Orczy György, valamint Cziráky országbró lapján, utóbbi helyen Almássy Luiza grófnővel a tánczot is ő nyitotta meg.

A cotilont 1834-ben kezdték nálunk tánczolni s ez az ötletes, fordultatos táncz évtizedek során maradt kedvencz száma a tánczrendnek.

Nagyon divatoztak farsangban a játékszinen elejtett magyar tánczok. A harminczas években Szöllősy Lajos, játékszini tánczmester volt híres s vezérlete alatt ellejtett ötös magyar tánczot. Egri és Kaczér, valamint Windischné és Mayer Karolina lejtették.

1839-ben tartották meg az első színész-bált. A bál érdekében fényes rendezőség, élén Nyáry Pál akkori igazgatóval buzgólkodott. A bálkirálynő Schodelné, egy akkori

hirneves énekesnő volt. Lendvay pedig a nőket bájolta el Jampa-jelmezében. A számtalan színházi szépség közt említi tudósító „— a bájdus kis Lillát“, aki még alig nőtt ki a gyermekcipőkből“. Utóbbi mint Bulyovszkyné később csillaga lett a hazai színművészetnek. Szünóra alatt Joób Zsiga énekelt néhány szép dalt, Megyeri pedig kifogyhailan, kissé vaskos tréfáival mulattatta a férfi publikumot.

A színészbál sokáig divatban maradt, de aztán ennek is elkövetkezett a hanyatlása, végre egészen kimaradt a farsangi naplóból.

Pompások voltak a regatta bálók, melyek különösen pazar fényökkel tűntek ki. Egy alkalommal, mikor gróf Andrássy Gyuláné teljesítette a háziasszonyi tisztet, a nagyterem kikötőt ábrázolt, a zenekari helyiséget pedig hajófedélzetnek alakították át, a melyen a katonazenekar tagjai matróz ruhában muzsikáltak. Egy korcsolyabálra Strauszt hozta le a rendezőség, jó kedvűkről meg híresek voltak a patyikusbálók. Évről-évre Cserhalmyné töltötte be a háziasszonyi tisztet s a ritka vidám, szeretetre méltó háziasszony lakásán még bál után is tánczolt 30—40 pár. Rendesen délig húzta Balázs Kálmán és jó forró korhelylevest szolgáltak föl.

A pestvármegyei bálók híres kedélyesége még ma is közmondásos. Mindezekből pedig az tűnik ki, mennyivel vigabban kedélyesebben mulattak hajdan. Igaz, kevesebb is volt az élet terhe, gondja, mint ma, nem is éltek olyan rohamosan s tizenegy hónapi szürkeség után éppen csak farsangon báloztak. A bőjt idején bezárltak a termék és nem hallatszott muzsika. Most az egész esztendő farsang az emberiség egyik részének, a másik részének meg bizony bőjt sokszor az egész élet is.

HIREK.

50 év. Palády László, az ipartársulat derék és tiszteletreméltó pénztárnokának f. hó 17-én ünnepelték kartársai 50 éves születése napját, mely alkalomból diszes albumot nyújtottak át kartársai és jóbarátai. — A jövő számban bővebben.

A kisvendéglősök mozgalma.

Font Krisztina szaktársnőknél megtartott értekezleten szép számmal jelentek meg a kisvendéglősök, a kik élénk vitát támasztottak egymás közt a kartellról és más ügyekről.

Az értekezleten a temesvári sörfözde képviselője is megjelent, a ki a sörgyár megbízásából egy bizonyos mennyiségű sört ajánlott fel kóstoloul. A sörkóstolás bőjti halvacsorával egybekötve Ruff János alelnöknél (Szövetség-u. 24.) lesz megtartva február 25-én, hamvazó szerdán.

Az értekezlet este 7 órakor ért véget.

Panaszos levelek. Id. Piróth Pál szőlősgazda Majosházáról s a vidék több helyéről panaszos levelet kaptunk, melyben több fővárosi vendéglőst látunk megvá-

dolva. Arról van ugyanis szó, hogy ezek a vendéglősök megveszik a vidéki szőlősgazdák borát, de csak előleget és váltót adnak, a megvásárolt bort pedig a budapesti állomáson potom áron eladják. Ez még nem volna ugyan nagy baj, de hát a váltó — hamis. Hamis rajt a név és hamis címet is adnak a szőlősgazdának. Így károsítják meg az amugy is koldus földmives-népet. Utána jártunk a dolognak, hogy ezeket a becselenekeket kikutassuk, mert itt nem egyet, de az egész vendéglősipart látjuk kompromittálva.

Uj vendéglő. Berky Karolin kartársnőnk VIII., Fecske-utca 4. szám alatt uj vendéglőt nyitott meg. Borait és ételeit a nagyközönség figyelmébe ajánljuk.

Vendéglőátvétel. Hermann Lipótné a Petőfi-utca 12. szám alatti vendéglőt átvette. A borkedvelőket ez uton is meghívja kitűnő borának megízlelésére.

Pillmayer Mihály kartársunk VII. kerület István-ut 58. szám alatti vendéglőt átvette.

A mi bálunk. A márczius 10-én megtartandó bálunk iránt általános az érdeklődés. Klivényi Ferencz Andrássy-ut 39. szám alatti helyiségében lesz megtartva. Zenéről a rendezőség már gondoskodott. A jegyek már a napokban szétosztatnak a rendezőség között. a kinnél már most lehet jelentkezni.

A műbortörvény csődje. Széll min. elnök a pénzügyi bizottságban azt mondta a napokban, hogy lehetetlennek tartja a műbörgyártásnak tökéletes kiirtását. meg kell tehát elégedni azzal is, hogy ezen csunya ipart a lehető legkisebb határok közé szorítsuk. Hasonló panaszokat hallunk Olaszországból is, ott csak két évvel ezelőtt hoztak egy szigorú műbortörvényt, mely hatás nélkül maradt a nagy városokban, a hol konvenial a műbörgyártás a nagy fogyasztási adók miatt, — a nagy városokon kívül pedig amugy is felesleges ezen törvény, mert ott a bor oly olcsó, hogy a műbörgyártás nem fizeti ki magát. Így tehát a műbörgyártás csakis arra jó, hogy többet mint valaha foglalkoznak a műborral, a mi a bornak általános diszkreditálását vonja maga után. A „Giorn Vin. It.“ utolsó számában azt proponálja, hogy a törvény végrehajtásával megbízott pénzügyi közegeket, fokozottabb éberségre áltálal serkentsék, hogy az általuk feljelentett hamisítókra kiszabandó pénzbüntetéseknek egy részét nekik adják. Azt hisszük, hogy ez nem lehet szerencsésen választott eszköz, ez annyit jelentene, hogy a sátánnal kiüzetjük az ördögöt. Arra kell törekedni, hogy a műbörgyártás ne járhaszon haszonnal és hogy a nép széles rétegei olcsó ár mellett, élvezhető természetes borokat kapjanak, akkor magától is megszűnik a műbörgyártás.

Eladó ház. Budán a III. kerületben egy ház egy jóforgalmu vendéglővel együtt eladó. A házon 4200 forint 4% törlesztési kamatu teher van. A ház 12,000 frt, a vendéglő 500 frt. A vételhez 3000 frt szükséges.

Közgazdaság.

Szeszárak. (Tőzsdei jegyzések.) A kontingens nyersszesz ára Budapesten 36.50—37.50 korona, Bécsben 38.80—39.—korona.

Denaturált szesz 1—2 koronával drágábban zárult kötésre. Egyes barellok azonnali szállítására 33.50 kor.-ig jegyezték.

Budapesti szeszgyárak jegyzései:

	Nagyban	koronákban
Kontingens nyersszesz — — —	36.50	— 37.50
Finomított szesz adózva — —	143.50	— 144.50
„ „ adózatlan — — —	44.50	— 44. 75
Nyersszesz adózva — — —	141.—	— 142.50
Denaturált szesz — — —	33.25	— 33.50

A pinczerek érdeke.

Rovatvezető: Jávör I. Sándor.

A pinczérség jövője.

Minden ember munkára van hivatva. Munka nélkül mit sem ér az élet. A munka nemesíti a lelket, feledteti a földi lét keserveit és mindenekfölött — megélhetést nyújt, kenyeret ad.

A mindennapi kenyérért küzdünk, fáradsunk mindnyájan. Imánkban is a mindennapi kenyeret kérjük az Ur Istentől. Azonban az a dolgos férfiú, ki egész életét a munkának szenteli, sőt testi egészségét is alárendelni kész a megélhetési küzdelemben, örömmel és szívesen veszi ugyan a mindennapi kenyeret, de ezzel még meg nem elégedhetik. A máról holnapra való élet nem élet. Mindnyájan arra törekszünk, hogy munkásságunknak egykor valódi gyümölcsét lássuk a jövő biztosításában, a gondnélküli örökségben.

Törekszünk, fáradozunk, de a mostani állapotok mellett ez mind hiába. Az emberek nagy többsége manapság nem is álmodhat arról, hogy nehéz keresetéből valamit félrerakhasson, mert közgazdasági, ipari, kereskedelmi pankás környékez bennünket, hogy nagyon is meg kell elégednünk a napi kenyérrel.

Ezuttal azonban eltérünk attól, hogy e válságos helyzet okait fürkészzük, inkább arra törekszünk, hogy néhány buzdító és felvilágosító szóval szolgálhassunk kartársainknak, miképen lehetséges a nyomasztó anyagi gondok daczára a jövőt és a nyugalmas életalkonyt biztosítani.

Ez a kérdés nagyon is élethevágó, különösen kartársainkra nézve, kik ki vannak téve a szerencse forgandóságának. Mert ugy lehet, hogy ma még jó sorban vagyunk, de nem sejtjük, nem tudjuk, mit hoz a jövő.

A jövő mindenkor bizonytalan. Az ember sohasem tudhatja, mire ébred fel holnap. Az a tudat pedig örökös gonddal terhel meg bennünket és aggódva nézünk családunkra, vajjon mi lesz azokból is.

Minden előrelátó pinczérnek elődázhatatlan kötelessége a jövőt illető némi biztosítékra szert tenni. Azt a magasztos czélt szolgálja a mi nyugdíjintézetünk, melyet kartársaink figyelmébe ajánljuk

Der Kleine Gastwirth

Offizielles Fachblatt der Gewerbegeossenschaft der Gast-, Schankwirth und Kellner.

PRÄNUMERATIONSPREIS:

Für ein ganzes Jahr 12 Kronen
 Für ein halbes Jahr 6 „
 Für ein Vierteljahr 3 „

Herausgeber und verantwortlicher Redakteur:

Nikházy Géza.

Erscheint jeden Donnerstag.

Redaktion und administration
 Budapest, VIII. Bezirk, Rákóczy-tér Nr. 4.

Die Kleinwirth halten ihre nächste gesellige Zusammenkunft am 20. Februar, 4 Uhr Nachmittag bei unserer Kollegen Uncsofszky Gyula IX. Bezirk, Remete-utcza Nr. 5. Um je zahlreicheres Erscheinen wird gebeten!

Die Steuer.

Seit einer Zeit befindet sich das Wirthsgewerbe in einer traurigen Lage. Wie wohl die übrigen Gewerbezweige die allgemeine volkswirtschaftliche Stagnation nur im anderen Maße fühlen, ist die Lage des Wirths dadurch eine äußerst verhängnißvolle geworden.

Man kann diese traurige Lage verschieden besprechen. Der schon seit Jahren andauernde schlechte Geschäftsgang hat die schlechte Lage der Wirths plausibel gemacht. Denn — wie ein bekannter vaterländischer Politiker unlängst sagte — muß das Gewerbe und der Handel in Folge der Ungeordnetheit unserer wirtschaftlichen Politik verkommen; es ist unmöglich an eine Rettung zu denken, wenn das Land zwischen Gewerbe, Ackerbau und Handel locker wird. Ein schlechter Mann verdirbt hundert andere, ein fauler Apfel tausend andere.

Wahrlich nur auf diese Weise kann man die traurige Lage verstehen. Ja, nur auf dieser Weise, denn es liegt auf der Hand, daß, wenn im Gewerbe und Ackerbau schlechte Zeiten obwalten, in diesen beiden Kästen der Geldverkehr auch minder wird. Der Bauer hält den Gewerbetreibenden und dieser den Kaufmann aufrecht. Der Untergang des Einen bedeutet den Tod für den Anderen.

Und diese Logik dürfte die richtige sein. Jedoch die mißliche volkswirtschaftliche Lage ist noch immer nicht der Tod, gegen welchen es keine Arznei gebe. Ja, es gibt, und diese ist die Reduzierung der Steuer. Nur dieses kann das Land vom gänzlichen Ruin retten.

Die Ackerbauklasse ist nothleidend. Umsonst ist der Boden fruchtbar, zum Leben wirft er nicht genug ab, denn die größere Hälfte des Nutzen streicht der Staat ein. Die Steuerangelegenheit ist nicht geordnet. Legislatorisch müßte man die Steuerfreiheit des Daseins-Minimum und die Reduzierung der Bodensteuer bestimmen. Auf diese Art könnte die Ackerbauklasse das Gewerbe erhalten. Den Gewerbetreibenden und Kaufleuten müßte man Concessionen geben, durch welche wieder der Ackerbau aufblühen würde.

Die Gewerbetreibenden und unter ihnen wir Wirths, zahlen immense Steuer. Unserem Verlebre gemäß entrichten wir solche Zahlungen,

daß es Wunder ist, daß unser Gewerbe noch nicht ganz am Rande des Ruins steht.

Diese Zahlungsentrichtungen waren bis jetzt dem menschlichen Recht widersprechend. Sie werden von der Legislative vorgeschrieben und der Finanzminister treibt sie ein.

Jedoch auf welche Art und Weise diese bestimmt werden, können wir nicht auffassen. Wir zahlen ein Plus von 70,000 Kronen für die Hauswirthschaft des Staates.

70,000 Kronen bedeuten bei einem Gewerbe Leben und Tod. Ueberhaupt beim Wirthsgewerbe, wo der Grundboden des Daseins durch hundert andere Malheure untergraben wird.

Die unrichtige Bestimmung der Schankrechts-Einrichtungen steuert viel zum Untergang unseres Gewerbes bei, und überhaupt sind es die Kleinwirths, die dieser zum Opfer fallen, denn sie müssen in Anbetracht des minderen Verkehrs gerade so viel Steuer zahlen, wie die Großwirths. Und dies kann so Mancher nicht, deshalb gehen sie der Reihe nach zu Grunde.

Die Schankrechts-Einrichtungen wurden bis jetzt ämtlich vollführt. Dies ist unrichtig, und nur so geschieht es, daß mit Manchen ungeselich verfahren wurde. Wie kann man aber auch das ämtlich vollführen. Der Beamte bestimmt seiner Laune gemäß diese Entrichtungen. Diese Laune kann zufällig schlimm sein; der Haß oder die Freundschaft einem Gastwirths gegenüber können kaum richtig diktiren.

Der Finanzminister sollte zur Bestimmung dieser Entrichtungen eine unparteiische Commission entsenden, welche dann mit persönlicher Erfahrung und Ueberzeugung die Entrichtungen bestimmen würde.

Die bisherigen Mißgriffe, welche dunkle Spuren an unser Gewerbe zurücklassen, können nur auf diese Weise wieder gut gemacht, und das Dasein von Tausenden gesichert werden, und überhaupt kann das Wirthsgewerbe von gänzlichem Ruin nur so gerettet werden.

Bittende Worte.

Im Artikel „Unsere Garde“ in der letzten Nummer unseres Blattes sagten wir, daß man ein Ziel nur gemeinschaftlich, im festen Zusammenhalt erreichen kann. Wir hatten auch die

Namen Jener vorgezählt, mit deren Hilfe es uns gelang den einen Theil unserer Wünsche durchzuführen, fügten jedoch hinzu, daß noch große Dinge zu vollführen da sind.

Leider fanden unsere Worte bei so manchen Gastwirths noch immer keinen Anklang. Diese sind die sogenannten „Zufriedenen“. Wir wenden aus auch diesmal an sie mit unseren bittenden Worten. Eigenthümlich ist es, daß wir sie in ihrem eigenen Interesse bitten müssen. Wir thun es jedoch, weil wir ihrer Kraft bedarfen, damit wir einen allgemeinen Sieg erzwingen können, einen allgemeinen Sieg für die Allgemeinheit.

Den rechten Weg, auf welchen wir wandeln müssen, haben wir gezeigt. Und Jene, die diesen Weg einschlugen, haben sich überzeugen können, daß es der goldene Mittelweg war, auf welchem ein Jeder sein Ziel erreichen kann.

Jene, welche diesem Wege ausweichen gehen auf Schleichwege und begehen eine Todssünde, welche für die Allgemeinheit nur von Schaden sein kann.

Wir wundern uns über diese Sünder und bemitleiden sie, denn sie kümmern sich weder um ihr eigenes Interesse, noch um die Allgemeinheit und liegen im faulen Bette des Blödsinnes.

Sie mögen doch schon die Augen aufthun, aus ihrer Lethargie aufwachen und in Reih und Glied treten.

Sie mögen sich mal umschauen, in welcher Lage, in welche Verhältnisse sich unser Gewerbe befindet. Finanzieller und moralischer Ruin bedroht uns Alle. Das Kartell, die Stehshänke, die Steuer, die ungeordneten, mißlichen Verhältnisse haben uns bereits an den Rand des Ruins getrieben.

Gegen diese müssen wir kämpfen — zusammen. Jedoch nur zusammen, denn anderst ist unsere Mühe erfolglos. Nur mit Zusammenhalt können wir das Ziel erreichen. Mehr Verstand, mehrere Hände können mehr erreichen, als der Einzelne. Ein Kampf kann nur mit einer Armee gewonnen werden. Wenn wir fest zusammenhalten, müssen wir auch siegen. Die Führer — die Genossenschaft und der „Kleinwirth“ — wissen und kennen die Wege, auf welche wir zu einem vollen Siege gelangen können.

Wirths! Genossen! Grupiert euch unter die Fahne eurer Führer, im euer Interesse und im

Szállítok

vendéglősöknek és korcsmárosoknak
saját termésü

kitünő homoki bort

24 koronáért tisztán lefejtve.

Szunyogh Ferencz Ö-Kécske

vasuti állomás Uj-Kécske.

A kocszi-ipar

szakmába vágó —
mindennemű munkát elvállalok, de

különösen a kocsik fényezését

a legkitartóbb és a legjutányosabb árban készítem, minélfogva a n. érd. közönség pártfogásába ajánlom magamat

Lovász István, kocsifényező mester

Budapest, VII. ker., Dohány-utca 57.

DIADAL-SEC
EBERHARDT ANTAL
BUDAFOK.

Koth Gyula

✿ mű-esztergályos ✿

Budapest, VII., Csányi-utca 12. (Király-u. sarok.)

✿ Árjegyzéket kívánatra ingyen és portómentesen küldök. ✿

kávéházi eszközök raktára és javítási műhelye
Tekegolyók pontosan és jutányosan esztergáltatnak. —
Használt golyók és dábkók mindig raktáron vannak. Lignum Sanctum golyók jutányos árakban.

Glatz István, ipartársulati alelnök ajánlatával!

Ifj. Eberhardt Vilmos

budafoki homokbányájából jutányosan szállít

homokot és kavicsot.

A homokbányát esetleg herbe adja.

Ifj. Eberhardt Vilmos

BUDAFOK.

Fogorvos

az összes fogtudományok tudora, speciálalista száj- és fogbetegetek részére

Dr. Kalinowszky

Budapest, VIII. ker. Kerepesi-ut 62.

Szájpadlás nélküli fogak, fogorvosok és arany koronák készítése a gyökereknek eltávolítása nélkül. Legújabb fogorvosok fémlappal. Eltart emberéltig. Törés kizárva. Mérsékelt árak, esetleg részletfizetésre is. Munkámért 10 évi jótállást vállalok. — Fog és fogtőhúzás a legújabb amerikai módszer szerinti érzéstelenítéssel teljesen fájdalom nélkül 1 koronáért. Fogtömések arannyal, platina, ezüst és porcellánnal 2 koronától felfelé. Fogak és fogorvosok mesteri kivitelben, kitünő anyagból 3 koronától kezdve.

Tört, rossz és használhatatlan fogorvosok javítása és újjápolozása 3 óra alatt eszközöltetnek.

Szegényeknek ingyen!

DOMINO sec
PEZSGŐ

PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS
1900
ARANY ÉREM

IRODA
BUDAPEST
ÜLLŐI ÚT 160.

BELATINI BRAUN A.
GYÁR VELENCE FEHÉR N.

Az üzletet vevő t. közönséghez!

Mindazok, kik üzletet, főleg szállodát és kávéházat óhajtanak venni, forduljanak bizalomteljesen régi jóhírnevű adás-vételt közvetítő irodámhoz.

Közbenjárásom gyors és pontos, melyről bárki meggyőződhet, a legutóbbi időben közvetítem közbenjöttével a következő vevők vettek üzleteket: a többek között és pedig:

1. A munkácsi Csillag szállodát Kiss Lajos ur a budapesti Orient szálloda volt tulajdonosa.
2. A székesfejevári Elite kávéházat Kaeser Samu ur a miskolci Pannonia kávéház volt tulajd.
3. A veszprémi Végh-féle kávéházat Ludassy Mór ur a székesfejevári Elite kávéház v. tulajd.
4. A budapesti Otthon-kört a lipótvárosi Casino volt gondnok.
5. A budapesti Medicus kávéházat Takács János ur a budapesti Otthon-kör volt bérlője.
6. A balaton-fonyódi Nagy szállodát Schuster Hugó ur a budapesti Medicus kávéház v. tulajd.
7. A tatai Otthon kávéházat Fried Gyula ur Noll Miklós úrtól.
8. A lugosi Bésán kir. közjegyző ur új palotájának helyiségét Sugár Miksa ur volt szegedi kávé.
9. A s.-a.-ujhelyi Korona szállodát Lévai Izsó ur Bock Imre úrtól.
10. A máramaros-szigeti Tatár-féle Otthon kávéház és vendéglőt Renglovics J. v. beszercezei lakos.
11. A kaposvári Korona szállodát Tatár Gusztáv ur m.-szigeti Otthon kávéház és v. tulajdonosa.
12. Az esztergomi Kaufmann-féle Központi kávéházat Neubauer Mihály ur.
13. Az eszéki Grand szállodát Weingruber Testvérek urak bérelték ki.
14. A budapesti Schwarczer-féle vendéglőt Putzer György ur vette át.
15. A Gyárfás-féle Kisfaludy-kávéházat Györött, Aczél Miksa ur, a Royal-szálloda szobafőnöke.
16. A Mattoni-féle Sósfürdő vendéglőt Horváth János úrtól Tóth Árpád ur.
17. A miskolci Sepper-féle nagy szállodát Horváth János ur vette át.
18. Marosi-féle kávéházat Sterczfinger Adolf ur vette át.

Semmiféle előleges hirdetési költségek és díjak irodámban nem léteznek, ez már azért sem szükséges, mert nálam a személyes ösmeretsemből kifolyólag folytonosan helybeli és vidéki szálloda, vendéglő és kávéházi üzletek vannak eladásra előjegyezve, és minden üzletet személyesen ismerek.

Adás és vétel közvetítő irodám elhelyező irodával is összeköttetésben van, hol a legkiválóbb és legszakosított személyzet áll a t. helybeli és vidéki szállodás, vendéglős és kávéháztulajdonos urak nagybecsű rendelkezésére.

Bárminemű megbízást gyorsan, pontosan és lelkiismeretesen teljesít.

Kiváló tisztelettel

GROSZ ODÖN, Ujvilág-utca és Gerlóczy-utca sarok.

Telefon: 18—68.

Telefon: 18—68.

SOPRONI SÖR!

Telefon 24-89.

ÖDENBURGER BIER!

A soproni serfőzde
budapesti sörraktára

 BUDAPEST,

VII. ker., Kertész-utca 30.
volt Királyserfőzde helyiségeiben.

ajánlja

kitünő minőségű soproni

 SÖRÉT.

Olcsó árak!

Pontos kiszolgálás!

A SOPRONI SERFŐZDE

budapesti vezérképviselője:

Grünfeld Miksa.

Das Bier-Hauptdepôt
der Ödenburger Bierbrauerei

 BUDAPEST,

VII. Bez., Kertész-utca 30.
in den Localitäten der gewesenen „Königsbrauerei“.

empfiehl ihr

vorzügliches Ödenburger

 B I E R.

Billige Preise!

Gute Bedienung.

Budapester Generalvertreter der

ÖDENBURGER BIERBRAUEREI

Grünfeld Miksa.

A vendéglős és korcsmáros
urak figyelmébe ajánlom

1882 óta fennálló hatóságilag engedélyezett

Pinczérügynöki irodámat.

Legjobb személyzettel mindenkit kiszolgállok. Ugy férfi- mint női személyzetben legnagyobb választék. Pontos kiszolgálásért jótállok. Szíves megrendeléseket továbbra is kér

TELEFON 779.

WINDT MÁRTON
pinczér-ügynök.

Belváros, IV., Molnár-utca 29. szám.

A legolcsóbb és legszebb világítás az

 Acetylen-gáz izzó fény

mely füstnélküli és a legmegbízhatóbb, szabadalmazott Acetylen gázfejlesztő. — Ajánlja

Predmerszky József bádogos-mester
Budapest, VI. Vörösmarty-utca 33.

Ugyanitt kapható

 a baromfi-keltető és nevelő
saját gyártmányu, szabadalmazott készülék.
Tessék prospektust kérni!

Hagenauer Frigyes Károly
üvegedzési és festészeti műterme
Budapest, VIII., Vig-utca 14.

Nehéz lélekzés,

köhögés, légzőszervek bántalmánál, elsőrangú orvosi szaktekintélyek ajánlják az I. számú József-tápteát. Székrekedés, emésztési zavaroknál s mint vértisztító a II. számú József-tápteát. Egy doboz ára 25 krajczár. Kapható Török József gyógyszerárában. Fő és széküldés: Vogler József droguista asziszt., Budapest, Rökk Szilárd-utca 5. szám. 10 doboz megrendelésénél és a pénz beküldése mellett bérmentve.

Schellenhofi sör!

ALAPÍTOTT 1753. BEGRÜNDET.

Schellenhofer Bier!

Schellenhofi sörraktár
BUDAPEST,

VII. ker. Aréna-út 46. szám

ajánlja

kitünő minőségű Schellenhofi

 sörét

Méréselt árak!

Pontos kiszolgálás!

Schellenhofi sör!

Telephon 61-37.

Schellenhofer Bierlager
BUDAPEST,

VII. Bezirk, Aréna-út No 46.

empfielt ihr

ausgezeichnetes Schellenhofer

 B I E R

Mässige Preise!

Solide Bedienung!

Telephon 61-37.

Schellenhofer Bier!